

LECTIUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

PER SEMESTRE HIBERNUM

A DIE XX. M. OCTOBRIS AN. MDCCCXXI.

HABENDARUM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

PRAEMIUM EST
DE TRIMETRO GRAECORUM COMICO

SPECIMEN I.

L I T E R I S A D L E R I A N I S.

e e e e , e c e e e		e e e e , e c e e e		e e e e , e c e e e
---------------------------------------	--	---------------------------------------	--	---------------------------------------

κατάβα, κατάβα, | κατάβα, κατάβα. | .. καταβήσομαι.
 Nam quum Comici versum in aequales partes non ferme distribuerent, nisi
 vel joco, vel variandi studio, vel quadam etiam incuria, ut

Avv. 227 sq. v. 1170. Pac. 236. Eqq. 154: tum iis quoque senariis, qui nimia pedum similitudine laborarent, videntur abstinuisse. Omnes igitur formae improbatae sunt hujusmodi:

ee | ee
 ee | eeee
 | | e | ee |
 ee
 eeee eeee
 e | | | e |
 |
 ee | ee
 ee | eeee
 | | e | ee |
 ee
 eeee eeee
 e | | | e |
 |
 ee | ee
 ee | eeee
 | | e | ee |
 ee
 eeee eeee
 e | | | e |
 |

ποῦ ποῦ ὅτι ποῦ μὲ μὺ μὲ μὺ χαῖρ' ὦ Χάρων Ὁ Ξανθίας,	ποῦ ποῦ ὅτι ποῦ μὲ μὺ μὲ μὺ χαῖρ' ὦ Χάρων ποῦ Ξανθίας;	ποῦ ποῦ ὅτι ποῦ μὲ μὺ μὲ μὺ χαῖρ' ὦ Χάρων ἡ Ξανθίας;
--	--	--

ὡς ἡδομαι, βουλευματίων, ἀπορῶ, γράφω,	καὶ χαίρομαι, καὶ γνωμιδίων, παρατίλλομαι,	κεῦφραίνομαι. καὶ νοιδίων λογίζομαι
--	--	---

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

diversi, et nimia ista similitudo caesurae vel semiquinariae (πειδημιμερούς) vel semiseptenariae (εφδημιμερούς) vel tertiae cujusdam ope non mollitur magis, quam plane tollitur. Ita numerus ab jambis exorsus desinit in trochaeos. Nemo igitur jure reprehenderit hos trimetros:

τοῦτο δὲ φύλαξαι· | πάνν γάρ ἐστ' ἤδη χολή
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, | ἢ χρόνου πόδα.

Vide Ran. 4. 100. 285. Ach. 492. An. 52. Ran. 202. Thesmoph. 210. 211. 212. 393. 426. 458. Eccles. 75. 79.

Restant versus foedi aspectu, sed haud dubie corrupti:

Κοὺκ ἤθελομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις
οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσσιτον· .. εἰεν μάχει
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμών

Ach. 513. Ran. 607. Eqq. 676. Ac primus quidem, quum ἤθελομεν δ' ἡμεῖς in libro Ravennate perscriptum sit, hunc in modum restitui debet:

οὐκ ἤθελομεν δ' ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.

reliqui autem legendi sunt ita:

οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσσιτον. .. εἰεν, καὶ μάχει;
ἐγὼ δ' ἐπριάμην τὰ κορίανν' ὑπεκδραμών.

Jam interpellari posse trimetrum ostendam. Ach. 380.

Εὐριπίδην, Εὐριπίδιον
(ὑπάκουσον, εἴπερ πάποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.)
.. ἀλλ' οὐ σχολή.

Et huic quidem senario simillimus est Nub. 81. Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον.

.. τί ὦ πάτερ. Nub. 222.

αὐτός .. τίς αὐτός; .. Σωκράτης .. ὦ Σώκρατες

(ἴδ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

.. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.)

.. ὦ Σώκρατες,

ὦ Σωκρατίδιον κτλ.

Ubi extrema versus tertii pars cum vi repetitur, neque ulla syllaba redundat. Denique huc referendum esse l. Ran. 665.

Πόσειδον .. ἤλγησέν τις .. (ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς
μέδεις) ἄλὸς ἐν πένθεσιν.

Hermannus me docuit. Ceterum vix eodem conferam Thesmoph. 913.

ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας

λαβέ με, λαβέ με πόσι·

περίβαλλε δὲ χέρας.

φέρε σε κύσω. ἄπαγε μ', ἄπαγ', ἄπαγ', ἄπαγέ με.

Nam si vocem δὴ pro δὲ substitueris, justum trimetrum recuperaveris.

Elisio autem in fine trimetri tum demum defendi potest, ubi duo versus

arcto communis sententiae vinculo cohaerent, An. 1714. θυμιαμάτων δ'

αὐραῖ. Eccles. 351 ἐμοὶ δ' | ὦρα βαδίζειν. Ran. 298 οὐ μὴ καλεῖς μ'

ὦν θρωφ'. De tragicis dictum est ab *Hermann* in *Elementis* p. 36 p. 119 et ad *Ajacem* v. 965. Hiatus in extrema senarii syllaba utut legitimus alioquin ac frequens, tamen si versus magis solito connexi sunt, in vitio ponitur. Ita *Ran.* 68 absurde scripseris τὸ μὴ οὐ | ἐλθεῖν pro τὸ μὴ οὐκ | ἐλθεῖν. Sed insigni arte et iudicio praeclaro illud posuit Comicus *Thesmoph.* 386.

προπηλακιζόμενας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ —
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας.

Suspendit enim expectationem moxque frustratur commotam, similiter atque *Avv.* 95 οἱ δώδεκα θεοὶ —.

Ceterum conjuncto binorum versuum numero ultimum pedem in tribrachum recte dissolvi apparet. *Ran.* 1201.

καὶ κωδάριον, καὶ ληκύδιον, καὶ θυλάκιον
ἐν τοῖς λαμβείοισι.

Cujus versus rationes primus enucleavit *G. Dindorfius*. *Thesmoph.* 26.

ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο; .. νῆ τὸν Ἡρακλέα
οἶμαί γε.

Eubulus ap. *Athen.* II, 63, e.

ἀκροκώλιόν τε γεννηκόν, ὅπτα δελφάκια
ἀλίπαστα τρία.

Minus enim placet δελφάκι'. *Eurip.* *Iphig.* A. 1334.

ἰῶ, ἰῶ. μεγάλα πάρεα, μεγάλα δ' ἄρεα
τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρίς κόρα.

Ultimae dipodiae pars prior etsi plerumque vel jambo vel spondeo vel etiam anapaesto continetur, haud ita raro tamen in eorum locum tribrachus dactylusve subrogantur. Tum vero senarius in vocem unam vel plures (modo arctius cohaereant) quatuor syllabarum desinere solet, sicuti *Avv.* 1217 διαπετεῖ ib. 1212 et *Thesmoph.* 610 τί το κακόν. (sic etiam *Pac.* 322, ictu autem diverso, ut in principio, *Aristoph.* *Fr.* p. 208 ed. D.) *Eqq.* 156 ὁ Παφλαγών. In *Thesmoph.* 1184 legendum esse puto:

Κάτησο, κάτησο, ναικί, ναικί, τυγάτριον

numero eodem, quem habet v. 1210

ὦ γράδι' ὥς καρτέντό σοι τὸ τυγάτριον.

Aliquoties tamen id de industria a Comicis neglectum esse, sive quod jocarentur, sive ut syllabam praecipuam magis insinuarent atque aures ferirent acutius, egregie vidit *Seidlerus* V. *Dochm.* p. 380 — 400. Contra non debbat *Elmslejus* in *Ach.* 795 novas res moliri

θάρρει Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἥς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου

qui senarius nulla parte deterior est, quam versus 777

πόσου πρίωμαι σοι τὰ χοιρίδια, λέγε.

Impetus numeri pedumque celeritas ut in omnibus fere metris, sic etiam in senario decrescere potius debet, quam accrescere. Quare trisyllabi pedes in ultimo versu non temere coacervantur. Minus eleganter, ut puto, *Ach.*

242 οἷσαις βλέπουσα θυμβροφάγον· ὡς μακάριος. Veruntamen interdum pulchre inprimis apteque auxit Aristophanes et syllabarum multitudinem (sic etiam Aeschylus Pers. 683 στένει, κέκοπται καὶ χαράσσεται πέδον) et celeritatem pedum:

ἦστραπτ', ἐβρόντα, ξυνεκυκα τὴν Ἑλλάδα
ἦκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα

Ach. 505. Eqq. 48. 66. 137. Anv. 1367. Pac. 522. 523. 527. 528. 529. Sed quaerendum est etiam de trimetris tragicis apud Comicos. Hos legibus plane iisdem, quibus tragicorum senarii parent, adstrictos teneri vix est, quod moneam. Quare Thesmoph. 889.

τί δὲ δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβηρεῖς ἔδρας;

ut senarius tragicus evadat, reponendum est non quidem τί δαί σὺ cum *Dindorfio* (nam δαί a tragicorum consuetudine abhorret), sed potius τί δὴ σὺ —. Cujusmodi versus et numero tragico et sonitu ipso verborum, nisi quis forte admodum hebes sit, facile agnoscuntur. Quis enim dubitabit tragicum senarium dicere aut hunc Ach. 548 ποῖ χρη βοηθεῖν, ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν; aut illum Thesmoph. 908 Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὺν θέλω μαθεῖν. praesertim si comparaverit cum priore versu Eur. Bacch. 184 ποῖ δεῖ χορευεῖν, ποῖ καθιστάναι πόδα; cum posteriore autem Eur. Troad. 63 μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὺν θέλω μαθεῖν. Quin etiam integros tragicorum, Euripidis maxime, senarios saepenumero ad verbum retentos esse satis constat. Unum exemplum afferam, quod secundum scholiastam ex Oeneo Euripidis descriptum est Ran. 72.

οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

idcirco, quoniam fugit interpretes gravissimus l. Ciceron. ad Atticum I, 20. Illud tamen velim existimes, me hanc viam optimatum *post Catuli mortem* nec praesidio ullo, nec comitatu tenere. Nam, ut ait Rhinton, ut opinor, Οἱ μὲν παρ' οὐδέν εἰσι, τοῖς δ' οὐδέν μέλει. Ubi necessario legendum: Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶ cet. Aliquoties unius versus pars altera soccum refert, altera decet cothurnum, Ach. 421.

εὐδαιμονοίης· Τηλέφω δ' ἄγῶ φρονῶ.

Euripides enim in Telepho sine controversia ita dixerat: εὐ σοὶ γένοιτο, Τηλέφω δ' ἄγῶ φρονῶ. ut idem Euripides Alcest. 837. εὐ σοὶ γένοιτο. Adde Ach. 435.

φθείρου λαβὼν τοδ'· ἴσθι δ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις.

Ceterum multi trimetri, quos loqui fingitur Euripides, vel Agatho vel Aeschylus, plane sunt Comici existimandi, ut Ran. 861 — 865, etsi ne tum quidem pedes trisyllabi frequentius inseruntur. Quum in omni metrorum genere, tum vero etiam in senariis pernecessarium est, ut ictus metrici vim, qui plurimum valet, satis habeas perspectam. Hujus rei uno alterove specimine nunc quidem defungi licet. In *Δραμάτων* fragmento ap. Schol. Eqq. 137. *Brunckius Dindorfiusque* trimetrum excogitarunt hunc:

Ὀμηρὸν δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

non modo caetera turpem, verum etiam prava percussione deformem, ut patebit conferenti:

ἀρπαξ, κεκρακτης, Κύκλοβορον φωνην ἔχων
κἀκύκλοβορει κἀπλυνεν, ὥστ' ὀλιγου πανυ.

Nempe una tantum litera mutata opus est:

Ἰμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον καθιέναι.

Evolve Eqq. 432. Aesch. Pers. 470 et Lobeckii locos ad Ajac. p. 258. In Gerytadae fragmento idem Dindorfius Dawesium sequutus edidit:

ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχέσεται.

Sed vere correctum esse a Casaubono, Brunkio, aliis
ὁ τῆς διαροίας ποταμὸς ἐχοιχέσεται

planum faciunt versus huiusmodi:

Σπερχεῖε πόταμε, βουνομοι τ' ἐπιστροφαι

ὅτι εἰσεθῆκε πόταμον, ἐριοπωλικῶς.

Deinde ab initio, accedente ad percussione metricam totius accentu sententiae, recte habet ποτέρα, uti

ποτέρα πεπρασθαι χρηδδεται ἡ πεινῆν κακῶς;

ποτέρα νομιζεις καινον ἀει τον Δια.

quod contra in media enuntiatione unice probatur ποτέρα *)

*) Quam late pateat hoc genus, ut verborum syllabae solutae, quae medio in versu ictum primae impositum habent ὀ ο ο, ab initio ictum in secundam transferre possint ο ο ο, idoneis exemplis ostendam. Sic igitur

Ach. 1018 ἀπό' φερ' ἀπό' φερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου

Pac. 287 ἀπό' φερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν.

Pac. 1187 ἀπό' φερ' ἀπό' φερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας

Contra Pac. 1205 θλίβει τὸν ὄρρον. ἄπο' φερ', οὐκ ὠνήσομαι.

Sic Eqq. 44 ἐπρί' ατο δοῦλον βυρσοδέψην Παφλαγόνα

(repugnat Eqq. 674 ubi ἐπριάμην in medio versu et Pac. 1166 ubi sic ἐπρί' ατ')

Contra Nab. 23 ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας

Pac. 1207 ἦν ἐπριάμην δραχμῶν ποδ' ἐξήκοντ' ἐγώ.

Sic Eqq. 224 δεδί' ασιν αὐτὸν ὃ τε πένης βδύλλει λεῶς.

Contra Vesp. 373 μηδὲν ὦ τὰν δέ' διδι μηδὲν. ὥς ἐγὼ τοῦτόν γ' ἔαν

Sic Avv. 915 οὐκ ἔτος ὀτρηρόν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις

Lysistr. 138 οὐκ ἔτος ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί

Plut. 404 οὐκ ἔτος ἄρ' ὥς ἐμ' ἤλθεν οὐδεπωποτε

— 1166 οὐκ ἔτος ἅπαντες οἱ δικάζοντες θάμα

Eccles. 245 οὐκ ἔτος ἄρ' ὦ μέλ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφῇ.

Contra Ach. 386 — οὐκ ἔτος χωλοὺς ποιεῖς

— 388 — οὐκ ἔτος πτωχοὺς ποιεῖς

Thesm. 921 — οὐκ ἔτος πάλαι.

Sic Avv. 1000 αὐτί' κα γὰρ ἀήρ — in medio versu fere αὐτί' κα.

Sic Avv. 1029 ἀπί' δι λαβὼν —

Contra Plut. 1080 νῦν δ' ἄ' πι' δι χαίρων συλλαβῶν τὴν μείρανα.

Sic Thesm. 489 παρὰ τὸν Ἀγνιᾶ —

contra { Nub. 688 } οὐκ ἔστι πὰρὰ ταῦτ' ἄλλα.
{ Pac. 110 }

ἔχ' ἀτρεμα· φερ' ἰδὼ πότερα Λυδὸν ἢ Φρυγὰ
 γην ἀναμετρεῖσθαι· .. πότερα τὴν κληρουχικὴν;
 Profuerit hoc ad emendandum versum Lysistr. 982, ubi lege
 σὺ δ' εἴ τί; πότερ' ἄνθρωπος ἢ Κονίσσαλος;
 Ravennas τις πότερον, unde Bekkerus τις; πότερ' eruit, non sine minuto
 quodam metri vitio. Denique Avv. 1026.

ἀπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
 malum ictu meliore: ἀπιθι λαβών νυν· ἔστι δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί. vel simi-
 liter. Compara Lysistr. 768. μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς
 οὐτοσί. *) Trimeter Comicus, in quo daetylus pro trochaeo positus in-
 tegram vocem complectatur, displicuit Bentley, Elmslejo, Hermann, pro
 quem vide ad Nub. 74 ed. II. Minus recte. Haud displicuit enim Aristophani,
 quem satis crebro eo usum videmus. Veluti Plut. 942. καὶ ταῦτα
 πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα. Quodsi quis in hisce versibus

- Sic Thesmoph. 455 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς —
 contra — 456 ἄτ' ἐν ἄγρίοισι —
 Sic Avv. 1512 ὑπόδυθι ταχὺ δὴ —
 Thesmoph. 214 ἀπόδυθι τουτὶ δοῖμάτιον —
 — 731 ἀπόδυθι ταχέως —
 contra Ran. 640 χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δὴ.
 Sic Thesmoph. 136 ποδαπὸς ὁ γύννις —
 contra Ach. 783 ἄνθρωπε πόδαπός; —
 Sic Avv. 1389 ἀέρια καὶ ib. 1385 ἀεροδομήτους
 contra — 1392 ἅπαντα γὰρ δίδειμί σοι τὸν αἶρα.
 Sic Avv. 1348 τὸν πατέρα —
 — 1368 τὸν πατέρ' ἔα εἶναι —
 contra — 1350 ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ὦν
 — 1352 ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
 — 1357 δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν
 — 1359 εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
 — 1364 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτει —
 Sic — 1247 μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
 contra Thesmoph. 874 Πρωτέως τάδ' ἔστι μέλαθρα. .. ποίου Πρωτέως;
 Sic Avv. 1223 ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες.
 contra Pac. 684 τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; .. ἀπέθανεν.
 Sic Avv. 1203 ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῇ;
 contra v. 899 ἄγε δὴ, τί χρὴ δρᾶν; .. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει.
 Sic Avv. 1167 ἰδὼ γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
 Contra in medio saepe ἔσος ut ἔσον ἔσω φέρων vel ἔσος ἔσω κεκραμένος.
 Itaque ictus in prologo Orestis vv. 25. 27. (cf. vv. 2. 7. 47. 52. 54. 64.)
 ἢ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι
 οὐ καλόν· ἐὼ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν
 quos jure notavit Hermannus, comici magis videntur, quam tragici. Illud
 igitur praeceptum etsi non ubique servatum est, digna tamen mihi res videtur, de
 qua amplius quaeratur. Hoc totum enim profecto non fortunae debetur, sed consilio.
 *) Verissima Hermannii sententia, Comicos Latinos dixisse scribendum appulit,
 cōcede huc, sécede huc censentis, Terentii versus a Bentley audacia vindicatur
 Eunuch. II, 2, 37. Rivalis servum. salva res est. nimirum homines frigent.

εἰ προσδοκᾷ χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων
ἀφεκτέα τοίνυν ἔστιν ἡμῖν τοῦ πέους.

forte leget verbi causa εἰ προσδοκᾷ χρυσόν atque ἀφεκτέον γάρ ἐστιν, male is sustulerit anapaestum, pedem trimetri Comici paene proprium. Diu multumque dubitatum est post *Bentlejum*, satīn' recte in pede quarto eoque anapaesto ita fieri incisio posset, ut in priore syllaba brevi verbum concluderetur. Cf. *Ahlwurdium* in *Wolffii Analect.* I, 1, 255 sq. et *Hermannum* ibid. in Appendice et in Praefat. ad Epitom. p. X. sqq. Atque ego quidem sic sentio, omne crimen ab his versibus abesse primum, si singulae anapaesti syllabae sententiae vinculo copulatae sint, cujus generis locos *Hermannus* congessit, tum vero, si in septimo semipede interpunctio ad caesuram addita tam longo intervallo utramque partem dirimat, ut versus quasi a novo principio ordiatur:

ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσιν· | Ἀθηναῖοι δ' αἰ
φαίνω πολέμια ταῦτα· | .. τί δαὶ κακὸν παθῶν
καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε | .. τί ἀδικημένος;
τῶν θυμποτῶν κλέψαντα. | .. ποίαν ἀνλητρίδα

Avv. 40. Ach. 912. 914. Vesp. 1569. Adde Thesmoph. 176. Avv. 1495. Thesmoph. 193. Pac. 187, alioquin vero hos trimetros vel minus probari, vel penitus repudiatos esse. Recte autem *Hermannus* id non quarti pedis peculiare, sed reliquorum quoque commune sibi videri professus est. Ita anapaesti etiam in secundo tertioque pede arctius conjungi debent

Τί δ' ἔστιν; .. ἐγὼ μὲν | δεῦρο σοι σπονδὰς φέρων
κοῦκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς | οὐδεμία σωτηρίας
ἰδοῦ· τί φησιν ὁ χρησμός· | .. ἑτέραν ἔγχεον.

Ach. 178. Thesm. 946. Eqq. 121. Quum trimeter Comicorum vitam ac familiaris sermonis negligentiam imitari debeat, nemo jure mirabitur, quod aliquando vel Aristophani versus parum numerosus excidit. Id accidisse puto Thesmoph. 219.

χρήσόν τι νῦν ἡμῖν εὐρόν. | ΑΓΑ. αὐτὸς λάμβανε.

Nemo enim primum non opinabitur, ante novam personam in fine quarti pedis, quippe jambi, sibi subsistendum esse, sed protenus animadvertet se egregie deceptum. Subdifficile est ad statuendum, possitne in his versibus tribracho vel dactylo statim succedere anapaestus: quae quidem quaestio, quum olim a *Dawesio* moveri coepta esset, acriter inter V. D. etiamnum agitur. Ego vero plerosque sequutus nego, quod scribarum fuerit negligentiae, id Comicorum vel consilio vel inertiae attribuendum esse. Atque hoc loco adscribam emendationem quandam meam, non minus certe probabilem iis, quae adhuc inventae sunt, versus Ach. 698.

ἀκούετον δῆ, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα.

Repono: ἀκούετ' ὦν, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα.

Nam Codicum lectio ἀκούετον δῆ ne ad sententiam quidem ferri potest. Est enim „so höret denn“ ut Plut. 76. 975. Aesch. Prometh. 630. Quasi

vero Megarensis filiabus aliquid narraturus sit. Attamen idem pedes istos infames a *Reisigio* atque *Hermann*o recte defensos esse arbitror Ach. 47. Eccles. 30.

ἀλλ' ἀθάνατος· | ὁ γὰρ Ἀμφίδεος Δῆμητρος ἦν,
καὶ Δοϊμάτιον, | ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν.

quod et dipodiae et interductus et caesurae intervallo sejuncti sunt, eo tum tolerabiliore. Quis enim aut ὅτε δ' substituat, aut eo progrediatur audaciae, ut ἀθάνατος prima correpta ab Aristophane dictum contendat? Nunc experiatur mihi aliquis ingenium: ita videbit, hos locos depravari facile posse, emendari atque corrigi non posse. Verum et de hac ratione et de proceleusmatico jambi sedem occupante et de caesuris trimetri, postremo de virtutibus ejus ac vitiis alio loco, uti spero, dicere continget: nunc enim novum quiddam his subjiciam, si non maximi momenti, at non inutile tamen ad cognoscendum. Pervulgata est opinio, quam etiam *Hermann*us Element. p. 82. suscepit, caesuram in trochaeis tetrametris a Comicis saepissime neglectam esse. At mihi longe secus videtur. Invenio enim, illam tam diligenter servatam, ut admodum raro propter verba quaedam longiuscula omitteretur, quae quum aegre vitarentur, tum nisi cum caesurae detrimento versum ingredi vix possent. At nimirum non simplex fuit caesura Comicorum, sed tres formas complexa est, unam notissimam et tragicis poetis communem, in fine dipodiae secundae:

γυροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, | ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν
secundam, jam a *Reisigio* Conj. p. 127 perspectam, sed monstratam magis, quam stabilitam, una syllaba ante, post alteram arsin dipodiae secundae:

οὔτοσ' δὲ πηνέλοψ, | ἐκείνοσ' δὲ γ' ἀλκυών.

Et haec quidem tam crebro usu venit, ut ne vulgaris quidem caesurae multo plura exempla reperiatis, veluti Lysistr. 632. Avv. 291. 298. 307. 353. 372. 383. 785. 791. 794. 1072. 1079. 1080. 1110. 1117. Nub. 580. Eqq. 1308. Pac. 500. 558. 561. 632. 650. 733. 1140. 1146. 1154. 1155. 1173. 1178. 1187. Ach. 235. 239. 286. 335. Vesp. 409. 416. 427. 432. 445. 459. 461. 502. 519. 520. Nonnunquam ambiguum videri potest, utrum hac caesura, an illa, de qua statim dicetur, versus distinctus sit, ut Eqq. 1307. Nub. 591. Pac. 346. Ran. 1108. Vesp. 403. 484. 504: sed in his locis fere prior probanda est propter interpunctionem. Restat ultima caesura, quae una syllaba vulgarem sequitur, post primam arsin dipodiae tertiae:

τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, | τάλαντον λαμβάνειν.

Avv. 279. 354. 373. 1075. Eqq. 282. Nub. 607. Vesp. 368. 478. 512. Ach. 282. Pac. 628. Hae tres caesurae vehementer adjuvantur versu simillimo Lysistr. 1014—1033. et Cratet. Samiis ap. Athen. III, 117, 6. ubi quum ne semel quidem caesura desit, tamen triplicem subiit formam, plane ut in trochaeo tetrametro, tum

οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ᾧδ' ἀναιδῆς | οὐδεμία πόρδαλις
σύντινῃ ποτ' ἐν χύτρῃ | τάριχος ἐλεφάντινον

B

denique etiam sic:

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω | σε προσιοῦσ' ἐγώ.
Ac nescio, an Comicorum ars, qui caesuram in hoc versu triplicem esse voluerunt, impensius collaudanda sit severitate Tragicorum, qui quoniam vulgarem caesuram constanter sequuti sunt, numerorum gravitati illi quidem bene consuluerunt, sed varietatem, haud minimam partem elegantiae, eadem opera funditus sustulerunt. Veteres metrici quid de caesura huius versus senserint, elucet ex Aristide Quintiliano p. 54. χαριεστέρα δ' αὐτοῦ τομὴ εἰς τρεῖς τροχαίους, ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὰς ἄλλας. Diomede p. 504 in triplicem autem feritur dipodiam. Scholiasta Hephaest. p. 174 Ἔστι δὲ τὸ τροχαῖκὸν ὡσαύτως κατὰ τε τὰς τῶν ποδῶν παρανέσεις καὶ τὰς τομὰς καὶ ἔτι τὰς ἀποδέσεις· βαίνεται δὲ παραπλησίως ἐκείνοις κατὰ διποδίαν. Hoc volunt homines praeposteri, inprimis probari atque numerosum existimari eum tetrametrum, cujus singulae dipodiae (tres autem habet integras) cum verbi fine terminentur, in hunc modum

$\begin{array}{c} \acute{} \quad \circ \quad \acute{} \quad \circ \\ \text{oἱ γέροντες} \end{array}$	$\begin{array}{c} \acute{} \quad \circ \quad \acute{} \quad \circ \\ \text{oἱ παλαιοὶ} \end{array}$	$\begin{array}{c} \acute{} \quad \circ \quad \acute{} \quad \circ \\ \text{μεμφόμεσθα} \end{array}$	$\begin{array}{c} \acute{} \quad \circ \quad \acute{} \quad \circ \\ \text{τῇ πόλει} \end{array}$
--	---	---	---

Ceterum falsam esse summoque arbitrio constitutam hanc doctrinam apparet. Apud Aristophanem quidem et in tragicis paucissimos invenies tetrametros, qui hoc pacto incidi possint, ne unum quidem, qui debeat. Illud tamen ut verum, ita haud leve est, quod jam illi magistri plures noverunt caesuras. Accedimus jam ad jambum tetrametrum, sed similia fere de hoc quoque versu dici possunt. Vulgo enim Comici hic rursum creduntur caesuram saepe adspersati esse. At quum omnino caesura in paucis quibusdam versibus nulla animadverti possit, tum horum ipsorum pars, minime dubium est, quin mendo affecta sit: quo in genere alieno exemplo uti malumus, quam domestico. Eqq. 847.

ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχανήμ' ἔν' ἦν σὺ βούλη.
Praeclare vero correxit *Reisigius*, meliore etiam collocatione verborum:
ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο μηχανήμ', | ὦ Δῆμ', ἔν' ἦν σὺ βούλη.

Scilicet hic etiam versus triplicem apud Comicos habet caesuram, primam notam omnibus, post dipodiam secundam

καὶ μὴν ἔγωγ' ἐπνιγόμεν | τὰ σπλάγχνα, κάπεθύμουν
secundam, quam eximie investigavit *Reisigius* Conj. p. 118, ithyphallicam, una syllaba post primam, in anacrusi quinti jambici pedis

κατ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'· | οὐ γὰρ ἦν ὕβριστής.
De cujus caesurae veritate neminem spero dubitaturum esse, qui vel multitudinem huiusmodi versuum viderit (bona pars eorum a *Reisigio* allata est), vel illud cogitaverit, plurimorum versuum, qui asynarteti vocantur, posteriorem partem versu confici ithyphallico (*Hermannum* adi, *Element.*

p. 590 sqq.), vel denique excutere voluerit versum prope geminum Eqq. 834. 835. Vesp. 248—272.

Ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας· | εἰ γὰρ ᾧδ' ἐποίησας.
Altera caesura est v. 265

ὕδωρ γενέσθαι, κάπνινεῦσαι | Βόρειον αὐτοῖς,
semel tantum deest caesura in tot versibus v. 252. Tertia denique jambi caesura una syllaba vulgarem antecedit et ante ultimam syllabam dipodiae secundae locum habet

μίαν πυρὰν ῥήσαντες | ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
Nub. 1355. 1425. Lysistr. 269. Ran. 919. 921. 931. Eqq. 353. Utramque caesuram posteriorem versibus posuit continuis Thesmoph. 565. 66.

οὐδ' ὥς σὺ τῆς δούλης τεκούσης | ἄρρεν', εἴτα στυγῆ
τοῦδ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ | θυγάτριον παρήκας αὐτῇ.

Eligendi optio data est inter secundam tertiamque caesuram Nub. 1353. 1365. Enimvero jam Hephaestio pulchre intellexerat, caesuram saepissime in syllabam proxime vel antegressam vel subsequentem transilire: quae gravissima ratio, hodie, nisi fallor, ignota, certe perperam contempta in re metrica saepe summum facit momentum. Sic igitur ille p. 95 de versibus asynartetis his:

ἔστί μοι καλὰ πάϊς, | χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμπερῇ ἔχοισα μορφάν, | Κλεῖς Κλεῖς ἀγαπατά,
ἀντὶ τὰς ἐγὼ οὐδὲ Λυδίαν | πᾶσαν οὐδ' ἑρηννάν

commentatur: τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῆς τομῆς, ὅτι οὕτω σύγκειται, ὥς προεῖρηται — τὸ δὲ πρῶτον, διὰ τὸ πρὸ συλλαβῆς ἔχειν τὴν τομὴν, ἐγένετο προκαταληκτικόν — τὸ δὲ τρίτον ἐξ ὑπερκαταλήκτου — καὶ βραχυκαταλήκτου —. Ita Romani poëtae in jambo tetrametro acatalecto caesuram modo post pedem quartum posuerunt *peñō*, priusquam *oppetám* malam | *pestém*, datam *hostilí manu* modo in medio pede quinto

seu *sánguis ullo pótis* est pacto | *prófluens* consistere.

Ita anapaesti dimetri non tantum post primam dipodiam faciunt caesuram

δρυόχους τιθέναι, | δράματος ἀρχάς

sed etiam in prima syllaba dipodiae secundae

πτερύγων ἑρετμοῖσιν | ἑρεσδόμενοι.

quae ratio his terve etiam in anapaestum tetrametrum translata est, ut pro hac forma

πῶς δ' ὕγλειαν δώσουσ' αὐτοῖς, | οὐσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν

poneretur haec:

τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· | λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες.

κἄν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, | τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει

Avv. 600. Vesp. 568. Similiter variat caesura in multis versibus asynartetis.

Sed haec omnia nunc persequi longum est.

LECTIONES PROFESSORUM PUBLICORUM.

IN FACULTATE THEOLOGICA.

D. GUSTAVUS FRIDERICUS WIGGERS *privatim* h. VIII—IX. *theologiam dogmaticam* docebit et h. IX—X. *historiae ecclesiasticae partem primam* enarrabit. *Publice in Seminarii sodalilio homileticen* praecipiet, et *sodalium homileticas et catecheticas exercitationes*, more consueto, moderabitur.

D. ANTONIUS THEODORUS HARTMANN *privatim* VIII—IX. doctrinam morum theologico-biblicam tradet; IX—X. Dogmaticam biblicam docebit: *publice* binis per hebdom. horis nonnullos prophetas minores explicabit.

IO. PHIL. BAUERMEISTER, Dr., 1) hor. X—XI. epistolas ad Ephes., Philip., Colos., Tim., Tit. et Philemonem cum scriptis Jacobi, Petri et Judae interpretabitur; 2) hor. XI—XII. isagogen historicam et criticam in omnes Vet. et Nov. Test. libros tradet.

D. CAROLUS FRIDERICUS AUGUSTUS FRITZSCHE I. *privatim* senis dd. h. X. libros ab Johanne confectos et Apostolorum Acta interpretabitur: II. *privatim* quaternis dd. h. VIII. Theologiam moralem docebit: III. *privatim* quaternis dd. tempore constituendo Theologiam symbolicam tradet: IV. *publice* tempore constituendo plus quam semel de Pietismo, qualis hac tempestate mire se jactavit, ita disseret, ut tum justam et aequam tum fortem et liberam ejus censuram agat.

IN FACULTATE IURIDICA.

D. FERD. KAEMMERER docebit *Pandectas*, excluso jure hereditario, duce *Heise*, hor. X et XI.

D. CONRADUS THEODORUS GRUENDLER tradet *processum judicarium civilem*, duce *Linde*, hor. IX. et *jus canonicum*, duce *Wiese*, ed. *Kraut*, hor. III.

D. AUGUSTUS LUDOVICUS DIEMER *publice* binis diebus hora deinde indicanda narrabit *historiam populi et imperii Germanici recentiore*, a Carolo V. ad nostra tempora: *privatim* docebit *jus Germanicum privatum*, duce *Runde*, hor. X. et *jus feudale*, duce *Paetz*, hor. III.

D. FRIDERICUS RASPE 1) docebit *jus criminale*, duce *Martin*, hor. XI.; 2) prouti audituris placuerit aut tradet *jus publicum Megapolitanum*, ex libro *Hagemeisteri*, aut exponet *principia juris publici universalis*, duce *Schmid*, hor. X.; 3) *Scholas relatorias* easque privatissimas cupientibus offert.

D. CHRISTIANUS FRIDERICUS ELVERS tradet 1) *Institutiones juris civilis*, hor. IX.; 2) *historiam juris Romani*, hor. II.; 3) *Encyclopaediam juris*, hor. III.

IN FACULTATE MEDICA.

D. SAMUEL GOTTLIEB VOGEL, Med. P. P. O., semestri instante hiberno plura selecta capita e vasto artis medicae campo, ut artem sphymicam, doctrinam de asphyxiis, conspectum toxicologiae, systematum medicinae recentiorum historiam etc. audituris explicare sibi proposuit, nec non Encyclopaediam medicam iisdem tradendam offert.

D. JO. GUILIELMUS JOSEPHI, Med. Prof. P. O., per instans semestre hibernum docebit 1) hor. XI—XII. *Chirurgiae* primam partem; 2) hor. III—IV. *Artis obstetriciae* primam partem.

D. HENRICUS SPITTA 1) *Physiologiam* tradet quaternis hebdomadis diebus; et 2) *Exercitationes clinicas* moderari perget quotidie.

D. CAROLUS STREMPEL 1) hor. VIII. materiam medicam et 2) hor. IV. Pathologiam et Therapiam generalem docebit. 2) *Exercitationes practicas medico-chirurgicas* in Clinico quotidie hor. XI. more consueto moderari perget.

C. FR. QUITTENBAUM, D. Med. et Chir., P. P. O., per instans semestre hibernum hora II—III. in Demonstrationibus anatomicis Splanchnologiam, Angiologiam et Neurologiam docebit; horis X—XII. in secandis cadaveribus auditores erudiet. Horis IV—V. alteram Chirurgiae manualis partem tradet. Privatissime Repetitorium et Examinatorium anatomicum et chirurgicum cupientibus offert.

IN FACULTATE PHILOSOPHICA.

P. J. HECKER, Mathes. P. P. O., Academiae Senior etc., hebetata oculorum acie ostendit se impeditum esse, quominus sequenti hieme scholas aperiret.

GERARDUS PHIL. HENR. NORRMANN, historiar. atque politicar. doctrinar. P. P. O., *privatim* exponet 1) *historiam Germaniae pragmaticam*, praeunte a Lindelof; 2) *praecipuorum Europae regnorum statum hodiernum*.

J. S. BECK, P. P. O., docebit I. Philosophiam criticam h. IV—V. et quater per hebd. II. doctrinam sectionum conicarum h. V—VI., binis diebus.

M. JO. FRID. PRIES *privatim* h. VIII. *Philosophiae historiam* enarrabit; h. II. *Encyclopaediam philosophiae* tradet.

HENR. GUSTAV. FLOERKE, historiae naturae et artis herbar. P. P. O., publice diebus Lun., Mart., Jov. et Veneris, h. II. *Geographiam physicalem* e schedulis suis tradet.

G. MAEHL Chemiam experimentalem et Pharmaciam proponet.

ERN. AUG. PHIL. MAHN *publice* elementa linguae Arabicae docebit; *privatim* 1) grammaticam Ebraicam explicabit h. XI. 2) Jobum interpretabitur h. II. 3) Vaticinia de Messia in V. T. illustrabit h. III.; *privatissime* encyclopaediam et methodologiam studii theologici tradet h. c.

D. IO. RUDOLPH. SCHROETER, P. P. O., propter valetudinem, qua premitur incommoda, lectiones semestri hiberno non habebit.

FRANCISCUS VOLCMARUS FRITZSCHE *Privatim* I. Quaternis diebus h. XI. Antiquitates Romanas illustrabit. II. Binis diebus h. XI. Vespas Aristophanis interpretabitur. Praeterea Seminarii Philologici exercitationes moderari perget.

E. D. H. BECKER, Occ. P. P. O., 1) *publice*, agros metiendi partiendique doctrinam tradet, d. Mart. et Ven. h. XI—XII.; 2) *privatim*, agriculturam duce Burger (*Lehrbuch der Landwirtschaft*, 3te Aufl. Wien 1850) quinquies per hebdomadem, hora VIII—IX., docebit.

D. CAROLUS TÜRK tradet 1) *historiam populi Germanici*; 2) *historiam juris Germanici privati*; 3) *encyclopaediam et methodologiam juris*; 4) *scholas examinatorias* habebit.

D. FRIDERICUS FRANCKE, philosophiae P. P. E., 1. *Publice* disseret a) de notione et complexione vocis „sensus“ (*Gefühl*) in philosophia, quoad verum, bonum et pulcrum, binis per hebdomadem diebus; b) de *philosophiae universae encyclopaedia et methodologia*, quaternis p. h. dd. 2. *Privatim* docebit a) *Logicam et dialecticam*, quinis p. h. dd. b) *Jus naturae*, sive philosophiam de natura ac fine civitatis, quinis p. h. dd.

D. GEORGIUS NICOLAUS BUSCH *privatim* I. dieb. Lun. et Mart. h. IV. Taciti Agricola interpretabitur, II. dieb. Jov. et Vener. h. IV. de particulis Graecis disseret; denique exercitationes societatis philologicae privatae moderari perget.

LECTIONES
DOCTORUM PRIVATORUM.
IURIDICAE.

D. BERG docebit: 1) *practicum processuale* nec non *artem referendi et defendendi*, 2) *juris praxin*, 3) *juris prudentiam cautelarem*.

D. THEOPHILUS HENRICUS FRIDERICUS GAEDCKE privatim I. *processum judicarium civilem* horis constituendis duce *Martino* docebit; II. *hora commoda scholam suam civilem eamque practicam* more consueto moderabitur. *Privatissime repetitoria et examinatoria* commilitonibus offert.

D. CAROLUS GUILIELMUS CONRADUS DAEHNE horis commodis privatim tradet: 1) *jus hereditarium Romanum*, duce *Thibaut*; 2) *theoriam processus civilis communis*, ducibus *Martin* (Lehrbuch etc. ed. XI.) et *Bayer* (Vorträge über den gemeinen ordentlichen Civilprozeß mit Beziehung auf Martin's Lehrbuch. ed. 2. München 1830.)

MEDICAE.

GEORGIUS FRIDERICUS MOST, Dr. Med. et Philos., docebit: *gratis* 1) *Medicinam popularem*, 2) *privatim Materiam medicam*, duce *Sundelin*, 3) *Medicinam forensem*, duce *Hencke*.

C. KRAUEL, Dr. med., per instans semestre hibernum docebit: 1) *gratis*, doctrinam de fracturis et luxationibus; 2) *privatim*, artem fascias applicandi.

IO. FRID. GUIL. LESENBERG, Dr. med. et chirurg., per instans semestre hibernum hasce lectiones offert: I. *Encyclopaediam et methodologiam artis medicae*, II. *artem obstetriciam*, III. *examinatoria et repetitoria variarum artis medicae partium*.

Dr. CAROLUS HANMANN, 1. *gratis* doctrinam de morbis aurium et cognoscendis et curandis, 2. *privatim* chirurgiae partem alteram duce *Chelio* (Hdb. d. Chirurg., Heidelb. u. Lpzg., 1829) decem horis per hebdomadem docebit, eique 3. *cursum operationum chirurgicarum in cadaveribus*, ac *repetitorium chirurgicum et examinatorium privatissime* adjunget. Neque iis deerit, qui *privatissime* operationibus ophthalmiatricis operam navare voluerint.

P H I L O S O P H I C A E.

A. C. SIEMSEN Physiographiam Mammalium, ad systema Illigeri, et Krystallographiam applicatam, Naumanno duce, proponet.

CAROLUS WEINHOLTZ, Dr., *privatim* I. Logicam docebit; II. Historiam philosophiae Graecorum antiquorum enarrabit. *Privatissime* vero Aristotelis Ethicam ad Nicomachum explicabit.

C. F. A. THEOD. KASTNER, Dr., I. *gratis* de vera *Matheseos* indole ejusque in *Chemia* aliisque „naturalis scientiae“ disciplinis usu disseret; II. *privatim* docebit: 1) *Physicam dogmaticam*, 2) *Chemiam theoreticam*; III. *privatissime* praelectiones offert: 1) de *Chemia analytica*, 2) de *Meteorologia*.

H. KARSTEN, Dr., hasce offert lectiones: 1) *gratis* Astronomiam popularem bis p. h.; 2) *privatim* Geometriam analyticam quater p. h.; 3) Mineralogiam sexies p. h. *Privatissima* denique proponit collegia in quavis *matheseos* et *physices* parte, neque deerit iis, qui in rebus nauticis edoceri velint.

P. STROEMER, Dr., lectiones posuit: I. *gratuito* habendam Geodesiam: *privatas* II. *Mathesin puram*: III. *Analysin finitorum*, duce Thibaut, adpersis geometriae analyticae initiis.

EDUARDUS SCHMIDT, Dr., Commilitonibus humanissimis has lectiones offert: 1) *logicam* docebit, quater per hebd., horis adhuc definiendis, *gratis*; 2) historiam philosophiae recentioris inde a Bacone et Cartesio enarrabit, quater per hebd., horis adhuc definiendis, *gratis*.

Bibliotheca et *Museum* quovis Mercurii et Saturni die aperiuntur. *Gallicam*, *Anglicam*, aliasque linguas exoticas discendi occasio non deficit. Sunt etiam magistri publice constituti, qui artem *equitandi*, *pingendi* et *musicam* doceant.

Domicilia commoda quaerentibus monstrabit J. H. Schulze, Academiae nuncius juratus.

Summo academiae magistratu hoc tempore fungitur
H. Spitta, Dr. Med.

Praesidet ordini Theologorum **C. F. A. Fritzsche**, AA. M., et Dr. Th. — Jurisconsultorum **A. L. Diemer**, AA. M., et J. U. D. — Medicorum **S. G. Vogel**, Dr. Med. — Philosophorum **H. G. Floerke**, Dr. Ph.